

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/98/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1518010644
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Mészárosová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1518010644.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a členov senátu JUDr. Danice Veselovskej a JUDr. Zuzany Molnárovej v trestnej veci obžalovanej O. S. pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 3T/70/2018 zo dňa 10.09.2019, na verejnom zasadnutí konanom dňa 16. júna 2020 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 320 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu a z dôvodu § 280 ods. 2 Tr. poriadku sa trestná vec vedená proti obžalovanej

O. S., nar. XX.XX.XXXX v N., trvale bytom J. XX,
N.

pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na skutkovom základe,

ž e

dňa 25. 2. 2018 v čase asi o 18.00 hod na parkovisku pred obytným domom na Tematínskej ulici číslo X v Bratislave-Petržalke na mieste verejnosti prístupnom, po predchádzajúcej slovnej hádke s poškodenou G. O., túto fyzicky napadala a to takým spôsobom, že ju pravou rukou otvorenou v dlaň udrela do oblasti ľavej časti tváre a ucha, čím poškodenej G. O., rod. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. XXXX/X, N.-A. spôsobila perforáciu (prederavenie) blanky bubienka ľavého ucha

p o s t u p u j e

okresnému úradu na prejednanie priestupku.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 10.09.2019 sp. zn. 3T/70/2018 bola obžalovaná O. S. uznaná vinnou z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 25. 2. 2018 v čase asi o 18.00 hod na parkovisku pred obytným domom na Tematínskej ulici číslo X v N.-A. na mieste verejnosti prístupnom, po predchádzajúcej slovnej hádke s poškodenou G. O., túto fyzicky napadala a to takým spôsobom, že ju pravou rukou otvorenou v dlaň udrela do oblasti ľavej časti tváre a ucha, čím poškodenej G. O., rod. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. XXXX/X, N.-A. spôsobila perforáciu (prederavenie) blanky bubienka ľavého ucha.

Za to jej bol podľa § 364 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2, § 56 ods. 1, ods. 2, § 57 ods. 1 Tr. zákona uložený peňažný trest vo výmere 1.000 Eur (jedentisíc).

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona súd obžalovanej ustanovil pre prípad, že by bol výkon peňažného trestu úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote v zmysle § 309 ods. 1 Tr. poriadku podala odvolanie obžalovaná. Odvolanie obžalovanej smeruje proti všetkým výrokom napadnutého rozsudku, ako aj konaniu, ktoré týmto výrokom predchádzalo a bolo dodatočne odôvodnené písomným podaním prostredníctvom obhajcu obžalovanej.

Obžalovaná v dôvodoch svojho odvolania vytyka súdu prvého stupňa, že nevzal do úvahy všetky okolnosti významné pre rozhodnutie a existujú dôvodné pochybnosti o správnosti skutkových záverov súdu prvého stupňa. Okrem nesprávnych skutkových zistení okresný súd vec nesprávne právne posúdil v podstatných okolnostiach. Obžalovaná vyslovuje presvedčenie, že nebolo preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý bola odsúdená. Okresný súd nerešpektoval dôsledne ustanovenie § 168 ods. 1 Trestného poriadku, pretože z odôvodnenia nevyplýva, že by dostatočne vyhodnotil vykonané dôkazy, najmä s prihliadnutím na fakt, že výpoveď obžalovanej a svedka O. O. je vo vzájomnom rozpore s výpoveďami poškodenej a svedkyne D.. Nesprávne prijal teda súd prvého stupňa záver, že obžalovaná spáchala skutok tak, ako je uvedený v obžalobe aj napriek existujúcim vážnym rozporom.

Vo vzťahu k jednotlivým dôkazom obžalovaná konkrétne uvádza, že napríklad výpoveď svedka M. S. žiadnym spôsobom nepreukazuje a nepodporuje to, že sa skutok stal tak, ako to účelovo uvádza poškodená. Tento svedok jednoznačne uviedol, že priamy kontakt nevidel, nepočul žiadne špecifické zvuky a to, že poškodená mala byť udretá obžalovanou vedel iba od poškodenej. Vzhľadom k tomu, že tento svedok incident nevidel, je v rozpore so zásadou logického uvažovania tvrdenie okresného súdu, že skutok je preukázaný nezainteresovaným svedkom M. S.. Čo sa týka svedkyne O. D. táto podľa obžalovanej svoju výpoveď pred súdom oproti výpovedi z prípravného konania modifikovala v podstatných okolnostiach. Ide najmä o časový údaj, kedy sa mala po skutku rozprávať s poškodenou, nakoľko raz tvrdila, že to bolo na druhý deň po skutku a neskôr uviedla, že to bolo týždeň, dva po skutku. Odlišne táto svedkyňa vypovedala aj o trase, ku ktorej sa mala k obytnému vchodu blížiť svedok M. S.. S realitou nekorešpondujú ani údaje svedkyne pokiaľ ide o popis páchatelky skutku (výška postavy, farba vlasov). Za nepravdepodobné označuje obžalovaná aj to, že svedkyňa mohla mať na mieste incidentu dostatočne dobrý výhľad, rovnako spochybňuje aj to, že by svedkyňa mohla mať úplne otvorené okno počas zimného obdobia.

Obžalovaná v dôvodoch svojho odvolania ďalej zdôrazňuje, že na preukázanie viny je potrebné mať k dispozícii súhrn priamych a nepriamych dôkazov, ktoré musia tvoriť logickú, ničím neprerušovanú sústavu navzájom sa dopĺňajúcich dôkazov, ktorá nielen spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti žalovaného skutku a usvedčuje z jeho spáchania obžalovaného, ale súčasne vylučuje možnosť akéhokoľvek záveru. V posudzovanom prípade nie je vylúčené, že poškodená, ktorá obžalovanej nadávala, si spôsobila zranenie sama, alebo si ho dala spôsobiť niekým iným. Táto verzia príbehu je podporovaná aj výpoveďou svedka O. O. D. ju ani výpoveď svedka M. S., nakoľko tento iba tvrdí, že na parkovisku prebehla hádka bez fyzického kontaktu.

Vzhľadom na tieto zistenia obžalovaná pripomína, že dôkazy nesmú byť vyhodnocované jednostranne, napr. v neprospech obžalovaného a výrok o vine môže byť založený len na dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že sa skutok stal. To platí tým skôr, keď v prejednávanom prípade existujú dve skupiny dôkazov, ktoré si navzájom odporujú a súd svoje rozhodnutie musí oprieť o vierohodnosť jednej alebo druhej skupiny dôkazov. V prípade existencie akýchkoľvek rozumných pochybností o tom, či sa obžalovaný žalovaného skutku dopustil, je potrebné tieto pochybnosti vykladať v jeho prospech a nie naopak.

Aj napriek tomu, že z vykonaných dôkazov jednoznačne nevyplýva, že sa stal skutok, pre ktorý bola obžalovaná uznaná vinnou, dovoľuje si poukázať na ďalší nesprávny záver prvostupňového súdu, ktorý sa týka samotného právneho posúdenia nesprávne zisteného skutkového stavu. V zmysle ustálenej súdnej praxe nie každé fyzické napadnutie, i keď sa ho páchatel dopustil na mieste verejnosti prístupnom,

musí vždy naplňovať skutkovú podstatu prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona aj z pohľadu materiálneho korektívu podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona. Napriek výslovne formulovanej povinnosti, ktorá vyplýva zo znenia § 10 ods. 2 Trestného zákona, sa okresný súd žiadnym spôsobom nezaoberal materiálnou závažnosťou konania a popri viacerých ďalších pochybeniach pri hodnotení dôkazov nevyhodnocoval konanie pri uplatňovaní princípu ultima ratio.

S odkazom na všetky vyššie uvedené argumenty, ustálenú súdnu prax, nemožno podľa obžalovanej súhlasiť so záverom prvostupňového súdu o uznaní jej viny. Táto nebola jednoznačne a nepochybne preukázaná, preto malo byť uplatnené pravidlo in dubio pro reo. Preto navrhla odvolaciemu súdu zrušiť prvostupňový rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b, c, d) Trestného poriadku a obžalovanú spod obžaloby oslobodiť z dôvodu § 285 písm. a, c) Trestného poriadku.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zotrval obhajca obžalovanej v celom rozsahu na dôvodoch podaného odvolania. Odvolaciemu súdu navrhol, aby obžalovanú oslobodil spod obžaloby postupom podľa § 285 písm. a), c) Trestného poriadku.

Zástupkyňa krajskej prokuratúry označila rozsudok prvostupňového súdu za správny a zákonný a konštatovala, že súd prvého stupňa sa vysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie. Preto navrhla odvolanie obžalovanej ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaná v celom rozsahu odkázala na vyjadrenie svojho obhajcu. Zdôraznila, že sa v tejto veci cíti nevinná, nakoľko nič nespáchala.

Krajský súd v Bratislave v intenciách § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadal len za predpokladu, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku. V rámci tohto postupu zistil odvolací súd, že okresný súd po vyhodnotení získaných dôkazov dospel k nesprávnemu záveru v otázke viny a jeho rozhodnutím došlo k porušeniu Trestného zákona.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní potupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 19 Tr. poriadku pri rozhodovaní na hlavnom pojednávaní, na verejnom zasadnutí alebo na neverejnom zasadnutí smie súd prihliadnuť len na tie dôkazy, ktoré boli v tomto konaní vykonané, ak zákon neustanovuje inak.

Podľa § 280 ods. 2 Tr. poriadku súd postúpi vec inému orgánu, ak zistí, že nejde o trestný čin, ale žalovaný skutok by mal iný orgán prejednať ako priestupok, služobné previnenie alebo disciplinárne previnenie, o ktorých je tento orgán príslušný rozhodovať.

Podľa § 320 ods. 1 Tr. poriadku odvolací súd napadnutý rozsudok zruší a

a) vec postúpi, ak mal tak urobiť už súd prvého stupňa podľa § 280 ods. 1 alebo 2,

Podľa § 20 ods. 1, ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch priestupok nemožno prejednať, ak od jeho spáchania uplynuli dva roky; nemožno ho tiež prejednať, prípadne uloženú sankciu alebo jej zvyšok vykonať, ak sa na priestupok vzťahuje amnestia.

Do plynutia lehoty podľa odseku 1 sa nezapočítava doba, počas ktorej sa pre ten istý skutok viedlo trestné stíhanie.

Podľa § 10 ods. 2 Tr. zákona nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná.

Odvolaací súd z predloženého spisového materiálu zistil, že na O. S. bola dňa 11.10.2018 podaná obžaloba pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie výsluchom obžalovanej O. S., poškodenej G. O., svedkov O. O., M. S. a O. D.. So súhlasom strán bol prečítaný posudok znalca z odboru zdravotníctva a prečítané listinné dôkazy obsiahnuté v spisovom materiáli.

Vyhodnotením týchto dôkazov dospel okresný súd k záveru, že obžalovaná O. S. sa skutku dopustila tak, ako jej to kladie za vinu obžaloba a uznal obžalovanú vinnou z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

S takýmto záverom prvostupňového súdu sa nemožno stotožniť z dôvodu, že zabezpečené dôkazy z formálneho hľadiska síce postačujú pre prijatie záveru o tom, že sa žalovaný skutok stal, vykazuje formálne znaky uvedených prečinov, avšak vzhľadom na spôsob vykonania činu, jeho následky a okolnosti, za ktorých bol spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a, je jeho závažnosť nepatrná. To znamená, že z materiálneho hľadiska konanie obžalovanej nedosahuje závažnosť prečinu. Okresný súd postupoval nedôsledne pri vyhodnocovaní okolností, ktoré bezprostredne ovplyvnili vznik konfliktu medzi obžalovanou a poškodenou, nedostatočne zohľadnil neadekvátne správanie poškodenej, ktoré podstatným spôsobom ovplyvnilo reakcie obžalovanej a prispelo k zbytočnej eskalácii napätia medzi aktérmi konfliktu.

Okresný súd po vyhodnení vyššie uvedených dôkazov správne ustálil, že dňa 25.02.2018 v čase asi o 18.00 h na parkovisku pred obytným domom na Tematínskej X v N., na mieste verejnosti prístupnom po predchádzajúcej slovnej hádke s poškodenou G. O. túto obžalovaná fyzicky napadla tak, že ju pravou rukou otvorenou v dlaň udrela do oblasti ľavej časti tváre a ucha, čím jej spôsobil perforáciu blanky bubienka ľavého ucha.

Skutkový stav bol ustálený po vyhodnení všetkých získaných dôkazov, ktoré napriek viacerým výhradám, uvedeným v odvolaní, vytvárajú dostatočne presvedčivý obraz o priebehu skutku. Obžalovaná O. S. spáchanie skutku kladeného jej za vinu poprela. Uviedla, že bola to poškodená, ktorá jej nadávala. Okrem nej, poškodenej a O. O. sa na mieste skutku nikto nenachádzal. Podľa obžalovanej si poškodená bola schopná zranenie spôsobiť sama alebo si ho dať niekým spôsobiť.

Z výpovede poškodenej G. O. vyplýva, že napadnutiu predchádzal verbálny konflikt, obžalovaná jej vulgárne nadávala a následne sácala do nej ramenami a potom ju udrela pravou rukou na ľavú stranu tváre. Poškodené zaľahlo v uchu a neskôr pocítila prasknutie v uchu. Svedkom incidentu bola podľa poškodenej suseda D. a čiastočne aj pán S., ktorý šiel okolo s dvoma malými deťmi.

Svedok O. O. - partner obžalovanej a bývalý manžel poškodenej, vypovedal, že exmanželka urážala obžalovanú a snažila sa vyvolať hádku. Na okolí nebol nikto, exmanželka niekam telefonovala a on s obžalovanou odtiaľ odišiel. Predpokladá, že zranenia poškodenej spôsobil jej otec, ktorý to bežne robil, a ona to využila, je schopná si to aj sama spraviť, len aby znevážila svedkovu partnerku.

Svedok M. S. uviedol, že počul, ako obžalovaná nadávala poškodenej, že je cigánka a vulgárne ju osočovala. Jeho vzťah k poškodenej je indiferentný, poznajú sa len ako susedia. Priamy kontakt medzi obžalovanou a poškodenou svedok nevidel. Keď počul nadávky, bol od miesta stretu vzdialený 4-5 metrov, to že nadávala obžalovaná poškodenej, vie podľa toho, ako stáli a podľa hlasového prejavu, pretože poznal hlas poškodenej. Keď zaviedol deti do domu, poškodená mu povedala, že obžalovaná ju udrela a svedok videl začervenanie tváre poškodenej.

Konflikt medzi poškodenou a ďalšou ženou spozorovala z okna bytu svedkyňa O. D.. Najskôr počula krik a keď sa pozrela z okna, videla vedľa auta neznámu ženu, ktorá pravou rukou udrela pani O., vyzeralo to ako facka. Až potom zaregistrovala svedkyňa pána S., čiže nevedela uviesť, v ktorej fáze konfliktu

išiel okolo. Ďalej tomu nevenovala pozornosť, až neskôr sa stretla s poškodenou, ktorej sa pýtala, čo to malo byť a ona sa svedkyne opýtala, či to videla, a či môže ísť svedčiť.

Zo znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctva, odvetvie chirurgia, špecializácia traumatológia vyplýva, že poškodená utrpela poškodenie - prasknutie bubienkovej blanky ľavého ucha. V zdravotnej dokumentácii poškodenej neboli zaznamenané žiadne znaky tzv. dezénových stôp, ktoré zo súdno-znaleckého hľadiska by svedčili o tom, že v posudzovanom prípade zranenia vznikli iným mechanizmom ako je uvedený v skutku, napr., že by bol pri údere použitý nejaký tvrdý predmet. Rovnako neboli zaznamenané u poškodenej žiadne obranné zranenia. Zistené a dokumentované zranenia neodporujú takému mechanizmu vzniku, ako vo svojich výpovediach a znalcovi uviedla poškodená a ako je uvedené vo výrokovvej časti uznesenia, teda násilným konaním inej osoby, úderom dlaňou na oblasť ľavej ušnice. Priemerná a primeraná doba celkového liečenia uvedeného zranenia s prihliadnutím na vek poškodenej je maximálne 14 dní, pričom hojenie bubienka prebieha spontánne bez liečebného zásahu. Znalec hodnotil zistené zranenia ako ľahkú poruchu zdravia, úraz ľahkého charakteru.

Vyššie uvedené dôkazy boli súdom prvého stupňa vyhodnotené postupom, ktorý predpokladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. poriadku, pričom krajský súd zdieľa názor okresného súdu, že vykonané dôkazy vedú k jednoznačnému záveru, že sa skutku dopustila obžalovaná O. S.. Z výpovedí všetkých osôb prítomných na mieste činu, prípadne v jeho blízkosti, vyplýva zhodné zistenie, že poškodená s obžalovanou sa v uvedený deň vo večerných hodinách stretli v priestore parkoviska pred obytným domom na Tematínskej 6. Zhodne obžalovaná aj poškodená potvrdzujú slovný konflikt a nadávky. Poškodená okrem toho tvrdí, že tento verbálny konflikt vyvrcholil úderom do ľavej časti jej tváre a ucha. Obžalovaná popiera, že by poškodenú udrela a bráni sa tým, že ju musel udrieť niekto iný alebo si to spôsobila sama. Obrana obžalovanej je vyvrátená výpoveďou svedkyne O. D. a čiastočne svedka M. S. a z nepriamych dôkazov závermi znaleckého posudku z odboru zdravotníctva. Svedkyňa potvrdila že z otvoreného okna videla poškodenú O. s ďalšou neznámou ženou, ktorá dala poškodenej facku. Následne si všimla prichádzať domov M. S.. Menovaný svedok podľa vlastného vyjadrenia priamo konflikt nevidel, počul iba nadávky a hádku medzi dvomi ženami. Na tvári poškodenej si všimol začervenanie a sama mu povedala, že ju udrela obžalovaná. Mechanizmus vzniku zranenia tak ako ho popísala poškodená, označil za pravdepodobný aj znalec z odboru zdravotníctva. Oproti týmto dôkazom stojí ničím nepotvrdený predpoklad o napadnutí poškodenej inou osobou, prípadne jej sebapoškodenie. Svedok O. O. uviedol, že hádku vyvolala jeho exmanželka a k napadnutiu od obžalovanej nedošlo. Hodnotiac dôsledne všetky získané dôkazy, je podľa názoru odvolacieho súdu možné prijať záver, že obrana obžalovanej bola vyvrátená výpoveďami nezainteresovaných svedkov O. D. a M. S.. Drobné nezrovnalosti pokiaľ ide o presnú lokalizáciu miesta stretu, či údaj o tom, kedy sa poškodená rozprávala po skutku so svedkyňou D., nemajú žiaden zásadný vplyv na posúdenie okolností prípadu a je pochopiteľné, že vzhľadom na odstup času si svedkovia nemusia takéto údaje celkom presne pamätať. Námitka obhajoby vo vzťahu k možnosti mať otvorené okno počas zimných mesiacov, je veľmi ľahko vyvrátiteľná tým, že byty sa vetrajú celoročne, prípadne ak sa chce niekto pozerať von tak, že sa z okna vykloní, okno musí byť klasicky otvorené a nepostačuje iba otvorenie na vetračku. To platí rovnako v každom ročnom období.

Opierajúc sa o predchádzajúce hodnotenia, nebolo možné akceptovať námietky uvedené v odvolaní obžalovanej o nedostatočnom preukázaní spáchania žalovaného skutku.

Žiadne pochybenie nebolo odvolacím súdom zistené ani pri posudzovaní splnenia formálnych znakov skutkovej podstaty prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona. Krajský súd po dôslednom vyhodnotení získaných dôkazov v zhode so súdom prvého stupňa uzatvára, že zranenie poškodenej bolo spôsobené úderom otvorenej dlane do oblasti ľavej časti tváre a ľavého ucha, čiže došlo k napadnutiu poškodenej. Súčasne sa krajský súd stotožňuje aj s prijatým záverom okresného súdu, ktorý je rovnako ustálený už v podanej obžalobe, že zranenie poškodenej nespĺňa kvalifikačné kritériá uvedené v § 123 ods. 2 Trestného zákona, nakoľko si toto zranenie objektívne nevyžiadalo lekárske ošetrenie a liečenie, počas ktorého by bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodenej. Miestom konfliktu bolo parkovisko pred obytným domom, ktoré je nepochybne miestom verejne prístupným, čím je splnená zákonná podmienka uvedená v § 364 ods. 1 Tr. zákona.

V rámci preskúmania veci na podklade odvolania obžalovanej zameral krajský súd svoju pozornosť aj na skúmanie, či vzhľadom na okolnosti, ktoré bezprostredne spáchaniu skutku predchádzali, spôsob

spáchania skutku, jeho následky a mieru zavinenia obžalovaného je závažnosť spáchaného činu vyššia ako nepatrná. Ako je zrejmé z odôvodnenia prvostupňového rozsudku, tejto otázke nevenoval okresný súd žiadnu pozornosť, napriek tomu, že bol v zmysle § 10 ods. 2 Tr. zákona povinný skúmať, či žalovaný skutok z hľadiska materiálneho vykazuje znaky prečinu.

Vychádzajúc z ustanovenia § 10 ods. 2 Tr. zákona v prípade prečinov zákon ustanovuje povinnosť skúmať závažnosť trestného činu, ktorá je jeho materiálnou stránkou. Závažnosť je zadefinovaná ako taxatívny výpočet okolností potrebných na posúdenie vymedzenia prečinu. Ak posúdením týchto okolností dôjde súd k záveru, že závažnosť činu je nepatrná, nejde o prečin.

Rozhodujúcimi skutočnosťami, na podklade ktorých dospel odvolací súd k záveru, že konanie obžalovanej z hľadiska materiálneho nenapĺňa závažnosť prečinu, sú predovšetkým dokazovaním preukázané okolnosti, ktoré bezprostredne skutku predchádzali a okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný. Vykonané dokazovanie umožňuje prijať záver, že medzi poškodenou a obžalovanou je nepriateľský vzťah, ktorý je primárne podmienený tým, že ide o bývalú a súčasnú životnú partnerku svedka O. O.. O. faktorom, ktorý ovplyvnil priebeh skutku bolo aj to, že obžalovaná spolu so svedkom O. mali výhrady voči správaniu poškodenej a jej reakciám, ktoré sa týkali maloletého syna poškodenej. Bezprostredne mala vznik konfliktu ovplyvniť nepríjemná reakcia poškodenej, ktorá odmietala prijať kúsok narodeninovej torty, ktorú si jej syn niesol od otca. Obžalovaná, ktorá nesúhlasila s postojom poškodenej a dala to najavo, sa dostala najskôr do slovného konfliktu, ktorý po použití viacerých vulgárnych výrazov vyvrcholil fackou, respektíve úderom do ľavej strany tváre poškodenej.

Pokiaľ však ide o samotný spôsob spáchania skutku, je potrebné zdôrazniť, že zo strany obžalovanej išlo o jediný úder rukou, ktorý nebol vysokej intenzity, nakoľko nevyvolal povrchové zranenia, ani neohrozil stabilitu poškodenej bezprostredne po údere. Spôsobené zranenie významnejším spôsobom neobmedzilo poškodenú v bežnom spôsobe života, nebolo sprevádzané bolesťou a po prvotnom ošetrení si nevyžiadalo žiadnu lekársku intervenciu.

Súčasne možno po zohľadnení všetkých významných skutočností konštatovať, že spáchanie skutku bolo podmienené tým, že obžalovaná nedokázala potlačiť emócie a hnev a nechala sa poškodenou vyprovokovať a vtiahnuť do konfliktu a to aj napriek tomu, že sa jej priamo netýkal. Dôvodila však tým, že ju nahnevalo, že sa poškodená nevhodne správa voči svojmu synovi a bráni mu prijať veci, ktoré pochádzajú od jeho otca a jej bývalého manžela. Obžalovanej konanie z formálneho hľadiska síce napĺňa všetky atribúty prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, avšak z materiálneho hľadiska konanie obžalovanej podľa názoru odvolacieho súdu nedosiahlo takú závažnosť, aby bolo možné konštatovať, že skutok vymedzený vo výrokovej časti rozsudku je trestným činom.

Vzhľadom k tomu, že konanie obžalovanej môže byť iným orgánom posúdené ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, postupoval krajský súd v súlade s § 320 ods. 1 písm. a/, § 280 ods. 2 Tr. poriadku a trestnú vec obžalovanej O. S. postúpil Okresnému úradu Bratislava ako orgánu príslušnému na prejednanie priestupku. Odvolací súd súčasne konštatuje, že neuplynula dvojročná lehota na prejednanie priestupku v zmysle § 20 ods. 1 zákona o priestupkoch. Skutok bol spáchaný dňa 25.02.2018, pričom v období od 24.04.2018 do 16.06.2020 bolo vedené pre tento skutok trestné stíhanie a uvedená doba sa v súlade s § 20 ods. 2 zákona o priestupkoch nezapočítava do dvojročnej prekluzívnej lehoty stanovenej na prejednanie priestupku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.